

TKP'nin Sesi:

3.Eylül 78 Pazar

Bu yayınıımızda şunları dinliyeceksiniz:

1. Yorum: Eli-kolu bağlanan hükümet (2.9.78) (Emin)
 2. Devrimci teori devrimci eylem: İşçi sınıfının tarihsel öz görevi (Hasan)
 3. Yorum: Sanayi için atılım neye bağlı ? (Em.) 31.8.78)
 4. Yorum: Orta Doğu'da ve balkanlarda barış savaşı (Em.)30.8.78)
 5. Kürtçe ve Türkçe programımızı: Anti-TKP'ciliğin bunalımı
(Atılım'dan 1.9.78)
-

İşçi sınıfının tarihsel öz görevi

Komünist dergisinin 11'inci sayısında V.V. Zagladin'in "İşçi sınıfının tarihsel öz-görevi ve günümüz işçi hareketi" başlıklı bir yazısı yayınlandı. Bu yazı, gelişmiş kapitalist ülkeler işçi hareketinin önünde duran çok önemli sorunları işliyor; her şeyden önce, işçi sınıfının tarihsel öz görevini yadsıyan revizyonizmin başlıca uydurma kanıtlarını ele alıyor, çürütüyor.

İşçi sınıfının tarihsel rolüne ilişkin sorunlar niçin önemlidir? Yazı bu soruyu çok açık olarak yanıtlıyor. Çünkü diyor Zagladin "günümüzde kapitalist sistemin varlığını sürdürmesi insanlığın gelişmesi için yalnız bir fren , ya da büyük bir engel değil, insanlığın varlığını yoketme yönünde artan bir tehlikedir."

İşte revizyonizm, böylesine yaşamsal bir sorunda Marksizm-Leni-

nizme saldırmakta, işçi sınıfının bireysel özgörevini yadsırmakta, böylece tüm insanlığın önünde duran tarihsel görevin, sosyalizmin kuruluş yolunu tıkamaya çalışmaktadır.

Zagladin'in bu sorun üzerinde önemle durması rastgele değildir. Çünkü bu sorun gelişmiş kapitalist ülkelerde, yazıda adı geçen İtalya, Fransa, F.Almanya, İngiltere ve ABD gibi ülkelerde sosyalizme geçiş aşamaları sorununu yakından ilgilendiriyor.

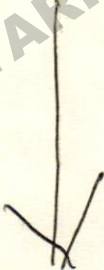
Bu sorun büyük önem taşıyor. Çünkü, emekle sermaye çelişmesinin yerine "tekellerle halk" arasındaki çelişmeyi geçirme yeltenişleri bilim dışıdır. Bunlar kapitalizmin bugünkü tekelci aşamada öz değiştirdiği yolundaki revizyonist görüşlerden kaynaklanıyor. Pratikte bu iki çelişkinin özdeş sayılması, ortaya yalnızca tekellerle halk arasındaki çelişkiyi çözmekle görevli, "tek aşamalı" sözde yeni bir "sosyalist devrim" ve "sosyalizm modeli" doğuruyor. Böylece halkla

tekeller arasındaki çelişkiyi çözmekle işi biten bu "tek aşamalı" devrimde doğallıkla işçi sınıfının öncülüğüne, hegemonyasına ve proletarya diktatörlüğüne yer kalmıyor. Böylece işçi sınıfının tarihsel rolünden bu x rolün somut gerçekleşmesi için gerekli olan işçi sınıfının öncülüğünden ve proletarya diktatörlüğünden vazgeçmenin sosyalizmden vazgeçmek anlamına geldiği görülüyor.

Nitekim Zagladin de yazısında, ilkesel açıdan devrimci sürecin gelişmiş kapitalist ülkelerde bir tek aşamadan mı, yoksa, iki aşamadan mı oluşacağı sorunu basit olarak karşılık verilemeyeceğini, kardeş partilerin bu sorunu kendi somut tarihsel koşullarına göre çözdüklerini belirtiyor. Ama, bu ülkelerde var olan iki çelişkinin özdeş olmadığı ve her birinin ayrı ayrı güçler koalisyonu yarattığı gerçeğinin altını önemle çiziyor. Tekellerle halk arasındaki çelişki-

den çıkarak, k tekellere karşı tüm anti-monopolist güçlerin işçi sınıfı öncülüğündeki birliğini vurguluyor. Zagladin, anti-monopolist dönüşümleri sosyalist devrim sayma çizgisini de, sosyalist devrim olgunlaştığında sınırlı demokratik istemlerle yetinme çizgisini de eleştiriyor.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

~~nizme sadakatında, işçi sınıfının bireysel öz görevini yadsımakta, böylece tüm insanlığın önünde duran tarihsel görevin, sosyalizmin kuruluş yolunu tıkamaya çalışmaktadır.~~

Bilimsel Komünizm kurucuları, işçi sınıfının tarihsel öz görevi üzerine görüşlerini, "kapitalist sistemin özünde varolan nesnel olaylarla ilgili gerçek durumun, kapitalist sistemin temel toplumsal çelişkisinin, işçi sınıfının niteliğinin bilimsel olarak değerlendirilmesinden" çıkarmışlardır.

O nedenle revizyonistler, işçi sınıfının tarihsel rolünü yadsımak için kapitalizmin özü bakımından değiştiğini, emekle-sermaye arasındaki çelişkinin temel çelişki olmaktan çıktığını boş yere kanıtlamaya çalışıyorlar. Zagladin yazısında, gelişmiş kapitalist ülkelerde hem toplumsal eşitsizliklerin arttığını, hem de proletaryanın

sayıca nüfusun mutlak çoğunluğunu oluşturduğunu, bu sürecin sürdüğünü kanıtlıyor.

Zagladin bundan sonraki bölümde, toplumun öteki katmanlarının da tekellerin sömürüsüne uğradığı ve bunların da tekellere karşı savaşa katıldığını belirtiyor. Emek-sermaye çelişkisini görmezlikten gelme ve işçi sınıfının tarihsel rolünü yadsıma amacıyla bu olguya çarpıtma girişimlerini eleştiriyor. Bu iki çelişkinin arasında sıkı bir bağ bulunmakla birlikte, bunların eşdeğer çelişkiler olmadığını belirtiyor. Birincisinin proletarya ile burjuvaziyi, ikincisinin de tekellerle aralarında sömürücü sınıfının bir bölümü de olmak üzere büyük çoğunluğunu karşı karşıya getirdiğini yazıyor.

Zagladin ayrıca, aşama sorununun merkezinde yer alan bir başka sorunu, bağlaşıklık ve bu bağlaşıklıkta proletaryanın öncülük rolü sorununu ele alıyor. Şöyle diyor: "Eğer tekellere karşı savaşa çeşitli sosyal ve politik güçler katılıyorsa, aslında bütün bu güçler eşittir. Bunun için de öncü, hegemon, yönetici güç sorununun ortaya atmaya gerek var mıdır ? Kuşkusuz politik koalisyon çerçevesinde bu savaşa katılan güçler başına buyruktur, eşittir. Boylesi bir koalisyonda komut veren, buyrukçu güç yoktur. Ama komut veren, buyrukçu güç başka, öncülük etme başka sorundur. Bu durumda öncü güç, yapısal gücü bakımından nesnel olarak sosyal alanda bu savaşa katılan öteki güçlere oranla daha ileriye gitme ve daha fazla şeyler yapma olanağına sahip olandır. Bu öncü gücün işçi sınıfı ve onun devrimci politik partisi olduğunu yaşam defalarca göstermiştir."

Zagladin, sonraki bölümde, revizyonizmin bir başka tezini çürütüyor. Bi tez, bilimsel teknik devrimle ortaya çıkan olguları çarpıtma temelinde , işçi sınıfının bilimle, aydınlarla bağlaşıklığını koparma, bunları birbirinin karşısına koyma tutumudur. Zagladin, burjuva ideologlarının sözlerinin tersine, otomatikleşmenin işçi sınıfını yok etmek şöyle dursun, onun rolünü daha da arttırdığını belirtiyor. İkinci olarak, işçi ile bilim ve bilim adamı, aydın arasında uçurumlar arama girişimi de gelişmelerle yıkılıyor. Çünkü proletarya bilimsel, teknik devrimin etkisiyle bazı değişimlere uğruyor, öğrenimi, uzmanlaşması artıyor. Sosyalist ülkelerde bu süreç çok daha belirgin bir biçimde gelişiyor. Böylece , "Proletaryanın bilim ve teknikle bağlaşıklığı Lenin'in de belirttiği gibi işçi sınıfının rolünün azalmasına yol açmıyor, tam tersine onun tarihsel öz görevini gerçekleştirme

yolunda çağdaş biçimlerden birini, başka bir deyimle devrimci süreçte işçi sınıfının hegemonyasını gerçekleştirme biçimlerinin birini sağlıyor."

Zagladin, yazısının bundan sonraki bölümünde işçi sınıfının tarihsel öz görevini gerçekleştirme biçimlerinin, uzun bir tarihsel süreç boyunca gelişip, yetkinleştiğini belirtiyor. Sosyalist sistemin kurulmasıyla, işçi sınıfının tarihsel öz görevine ilişkin bilimsel komünizmin tanımlamalarının doğruluğu kanıtlandı diyor.

Bilindiği gibi günümüzde, "proletarya diktatörlüğü"ne karşı "sınıflar üstü devlet" konumlarına geçen revizyonistler, işçi sınıfının devrimin etkisinden sonra kazanımları savunması yolundaki tarihsel görevini yadsıyorlar. Bunlar aynı zamanda henüz devrimini yapmamış ülkeler işçi sınıfının, uluslararası proletaryanın kazanımlarını, yani sosyalist ülkeleri savunma görevini de ortadan kaldırmayı

deniyorlar. Zagladin bu görüşleri eleştiriyor.

Özellikle de günümüzde proletarya ehternasyonalizmi ve barış savaşı için birincil önem taşıyan bir sorunu tüm açıklığıyla ele alıyor. Şöyle diyor: "Diğer başka bir sorun da , yani yeni düzenin daha gerçekleştirelmemiş olduğu ülkelerdeki tüm emekçilerin, devrimcilerin var olan sosyalizmi savunmaları sorunudur."

Sosyalizmi desteklemenin önemini yitirdiği yolunda ileri sürülen savları şöyle yanıtlıyor: "Elbette hiç kimse şu partiyi ve örgütü sosyalist ülkeleri desteklemeye "zorlayamaz". Ama, eğer işçi hareketinin şu veya bu bölümü yeni düzen için savaşta nasıl bir yol seçtiğinden onun bu düzeni yani kendi ülkesinde sosyalizmi nasıl anladığından bağımsız olarak, kendi ülkesinde kapitalizmin sosyalizmle değiştirilmesini amaçlıyorsa görüşümüze göre, öteki ülkelerde utkuya ulaşan vekuru-

lan sosyalizmi desteklemeden, dünyada kendi konumunu güçlendirmeye çalışmadan edemez. " Yazıda, sosyalist sistemin kurulmasıyla işçi hareketinin nasıl büyük bir gelişme sağladığı belirtiliyor ve şimdi günümüzde sosyalist ülkelerin konumlarını güçlendirme göreviyle birlikte, barış için savaşımın organik birliği vurgulanıyor.

Gerçekten de, "bugün kapitalizmin temel sosyal çelişkisi olan emek ile sermaye arasındaki çelişkinin başlıca belirtilerinden biri de de harp ve barış sorunu çevresinde düğümleniyor. " Zagladın barış savaşının gerçekten başarıya ulaştırılması, işçi hareketinin ortak istemini, örneğin bir dizi uluslararası toplantıda belgelere geçen silâhsızlanma yönündeki istemini sözden eyleme geçirmeye bağlıdır diyor. "Bugün uluslararası işçi sınıfı, işçi hareketi güçleri öyledir ki, eğer gereken kararlılık ve ardıcılık gösterilirse bu güçler harbe

karşı savaşta gerçek başarıya ulaşabilirler."

Zagladin'in yazısı şöyle bitiyor:

"Son bir buçuk ~~yıldan~~ yüzyıldan beri insanlığın toplumsal ilerlemesi, işçi sınıfının öz görevini yerine getirme yönünde yürüttüğü savaşla sağlanmış, sağlanıyor. Bu yuce davada işçi sınıfının başarılarının insanlığı kapitalizmden sosyalizme geçişin tamamlanmasına götüreceğine, dünyamızın tarihinde yeni, komünizm sayfası açacağına kuşku yoktur, olamaz da !"
